Jiří Suchý

Výběr z textů a grafik

Kabaret v duši

CPRESS

Jiří Suchý
Kabaret v duši

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Jiří Suchý
Jiří Suchý: Kabaret v duši – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Jiří Suchý

Výběr z textů a grafik

Kabaret v duši

Pan Suchý

Je Jiří Suchý textař, nebo básník? Básník je slovo honosnější, textař zní jako pomocné řemeslo bez uměleckých nároků. Ale pravda je, že jeho texty jsou určeny ke zpívání, nikoli k recitaci. Počítají s hudbou jako s rovnocennou součástí díla, kterému říkáme píseň. Právě tato rovnocennost hudby a slova, to, že obě složky k sobě patří a jedna druhou obohacuje, je v jeho díle uchvacující.

Vychází mi, že Jiří Suchý je český básník, jehož verše si zpíváme. Svou mateřštinu, tento západoslovanský jazyk s nemilosrdným přízvukem na první slabice, si osvojil tak mistrovsky, že si s ní pohrává jako žonglér. K vrcholům jeho kouzelnictví patří nečekaný rým. Objevuje ho jako poklad tam, kde by ho nikdo nehledal, a často nás právě rýmem typu toulaví – moula ví rozesměje.

Tím se dostávám k další zvláštnosti. Podobně jako kdysi Werich s Voskovcem spojil Jiří Suchý dvě zdánlivě neslučitelná řemesla. Je to básník i komik zároveň. My, kteří ještě komunikujeme v češtině a těšíme se z její bohatosti, můžeme mluvit o štěstí, že mu dobře rozumíme, neboť Suchého humor a poezie jsou opřeny právě o tuto naši řeč.

Zdeněk Svěrák

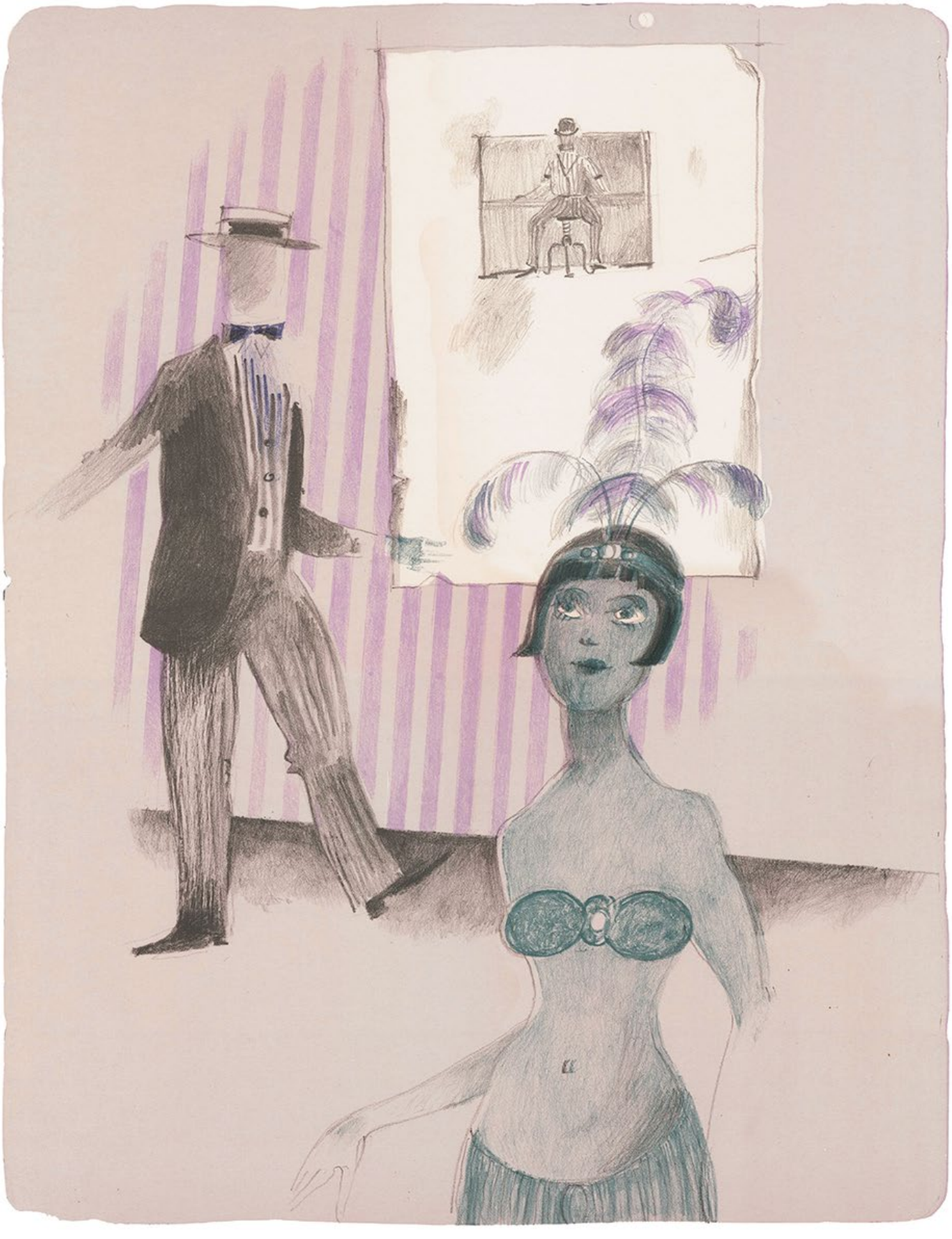

Předmluva

Jiřímu Suchému vyšlo za více než šest desítek let přes tucet knih jeho písňových textů (nepočítaje jejich souborné vydání v šesti svazcích sebraných spisů). Přesto se vám dostává do rukou kniha, která se s žádnou z nich v ničem nepřekrývá. Obsahuje pouze jeho tvorbu z doby nejnovější, jež zazněla v semaforských hrách či hudebních pásmech v posledních dvanácti letech a doposud nebyla nikde publikována.

Patříte-li mezi pravidelné návštěvníky Semaforu, nebudou vám texty zcela neznámé. Víme ale, že populární divadélko sídlící v pražských Dejvicích má své příznivce po celé zemi, a ne pro všechny je snadné jej navštěvovat. I proto se k vám nestárnoucí poetika Jiřího Suchého dostává alespoň touto cestou. Musíte sice oželet chybějící hudební doprovod a hlasy semaforských zpěváků, ale vynahrazují vám je reprodukce grafických listů, které letošní pětadevadesátiletý jubilant, jemuž tímto přejeme mnoho zdraví i další tvůrčí inspirace, rovněž tvoří dlouhá léta.

Lukáš Berný,
sestavovatel

Levandule

Hudební komedie a kabaret – obojí za jedno vstupné

Premiéra: 9. února 2012

Příběh krajináře Jana Podzimka, kterého si najme mecenáška umění hraběnka Elisabeth, aby pro ni maloval umělecká díla. Má jedinou podmínku, malíř nikdy nesmí namalovat žádný akt. Problém nastane, když chce hraběnka vytvořit portrét své krásné dcery Levandule...

RADOST

Když se večer připozdívá

Když se večer připozdívá
Člověk mívá v duši klid
Tak to bývá když se stmívá
Dá se leccos pochopit

Když se šeří kdekdo věří
Že do dveří vejde sen
A těm kteří v ten sen věří
Dá to co jim nedá den

Vaší duši dodá křídla
Aby mohla dohlídnout
Tam kam jiná nedohlídla
Vaši duši zbaví pout

V životě se nezažije
To co nás tu napadlo
Tak ať žije fantazie
Tak ať žije divadlo

Kabaret

Kabaret kabaret kabaret
To byl ráj To byl sen A můj svět
A dnes mám sbohem dát
Místu kde mě štěstí
Pomohlo krutý čas
Prožít bez bolestí
Ví se jen že můj sen
Nikdo nevrátí zpět
Kabaret kabaret kabaret

Byl první máj a lásky čas
Ku lásce zval hrdliččin hlas
Byl první máj a mně v ten čas
Plamínek dětství v duši zhas

Na ten den pamatuju si To bylo tak
Že přijel vlak Ve vlaku Jacques
Z Paříže přijel k nám a na všechny se smál
Já čekala co bude dál

Nevím už jak mohlo se stát
Že napsala jsem tenkrát na ten inzerát
Hledáme dívky které touží hrát
Na prknech kabaretu a hvězdou se stát

Nechyběla mi odvaha
Vím kdo je Jacques A proč tu je
Vysvlíkla jsem se do naha
Když poznat chtěl co kupuje

Měla jsem v duši naději a v srdci strach
Když na mě sáh Řekla jsem ach
A pak se stalo to co muselo se stát
Já věřila že má mě rád

Pak poplácal mě po zadku
A řek mi s úsměvem že je to v pořádku
A toho dne jsem našla nový svět
Já poznat měla jsem co je to kabaret

Hudba a smích
A někdy stesk
A někdy hřích
A flitru lesk
A někdy žal
A jindy zas
Hudba a smích
A lásky čas
Ten co se na mě
Přilepil
Šeptal mi že mám
Sexappeal
A když pak dostal
To co chtěl
Tak jak přišel
Tak odešel
Já zase hup
Do korzetu
A tvářit se
Jako že tu
Zní jen ten smích

A tak sláva kabaretu
Za to že tu
Dovede utkat vaši radost
Ze snů zlých

Levandule

Sladká a něžná levandule
Pod okny vykvetla
Vůně té milé levandule
Až ke mně dolétla
Byla jsem panna sotva plnoletá
Žila jsem ve snech svých
Mně toho léta
Zdálo se že ta
Vůně si žádá hřích

Dala jsem tělu oč si řeklo
Tma padla v duši mou
To temno nikdy neuteklo
Naopak mi řeklo
Že mě čeká peklo
Noc byla tajemná
Temná a dojemná
A já přiznám se k tomu
Že dodnes
O vůni levandule snívám

1
3
70
80
90
70 80 90 90 80 70
90
80
70
9
10
11
13
16

Voptal se prej strejda z Bzence

Voptal se prej strejda z Bzence
Co to je ta konkurence
Teta řekla: Hele fotr
To ví jistě starej kmotr
Ten má doma lejster spoustu
Prsty modrý vod ingoustu
Štyry knížky na polici
Kozu Lídu služku Mici
A když se mu řekne Vincku
Řekni něco po latinsku
Tak von spustí
Kdekdo čumí
A nikdo mu nerozumí

To je pravda – řek si strejda
Jde se na to – jejda jejda
A hned cválal ke kmotrovi
Neboť doufal že se doví
Co je to ta konkurence

Já jsem ňákej strejda z Bzence
A chci vědět kmotře Vincku
Co je to ta konkurence
Von mu to řek po latinsku
A tak strejda jel zas domů
Když se vrátil zařval že ten
Kmotr Vincek u sta hromů
Von je neskutečnej kretén!
Já jsem na něj jenom čuměl
Slovo jsem mu nerozuměl
A von mi řek: Naval stovku
A pozdravuj tetu Žofku
A tak dodnes strejda z Bzence
Neví co je konkurence

Růžová píseň

Růžové šaty z růžové skříně
Růžová dívka vyňala
A starou píseň o růžové krinolíně
Tiše si přitom zpívala

Byla to tichá a křehká chvíle
Anebo možná nebyla
Na očích měl jsem růžové brýle
A dívka se mi krásnou jevila

Bál jsem se že až brýle sejmu z nosu
Zbude mi jenom pravda nevábná
A z růžového snu o únosu
Zůstane jen ta její sukně hedvábná

Nebuďte smutní já si s tou sukní
Nakonec nějak poradím
Až se slunce ku obzoru skloní
Vezmu tu sukni a najdu si do ní
Dívenku s pořádným pozadím

Já byla holka od houpaček

Já byla holka od houpaček
Mívali jsme i kolotoč
Můj táta ho však za pár kaček
Prodal a já vím dobře proč

Za prázdný flašky utržila
Má máma čtyři tisíce
A za ty se pak opatřila
Flinta a stará střelnice

V tý střelnici mi jeden chlápek
Vystřílel růži z papíru
Do mýho srdce zaťal drápek
Já šla do jeho kvartýru

Mělo to ale jeden háček
Vykop mě za půl hodiny
Já byla holka od houpaček
A on byl z nóbl rodiny

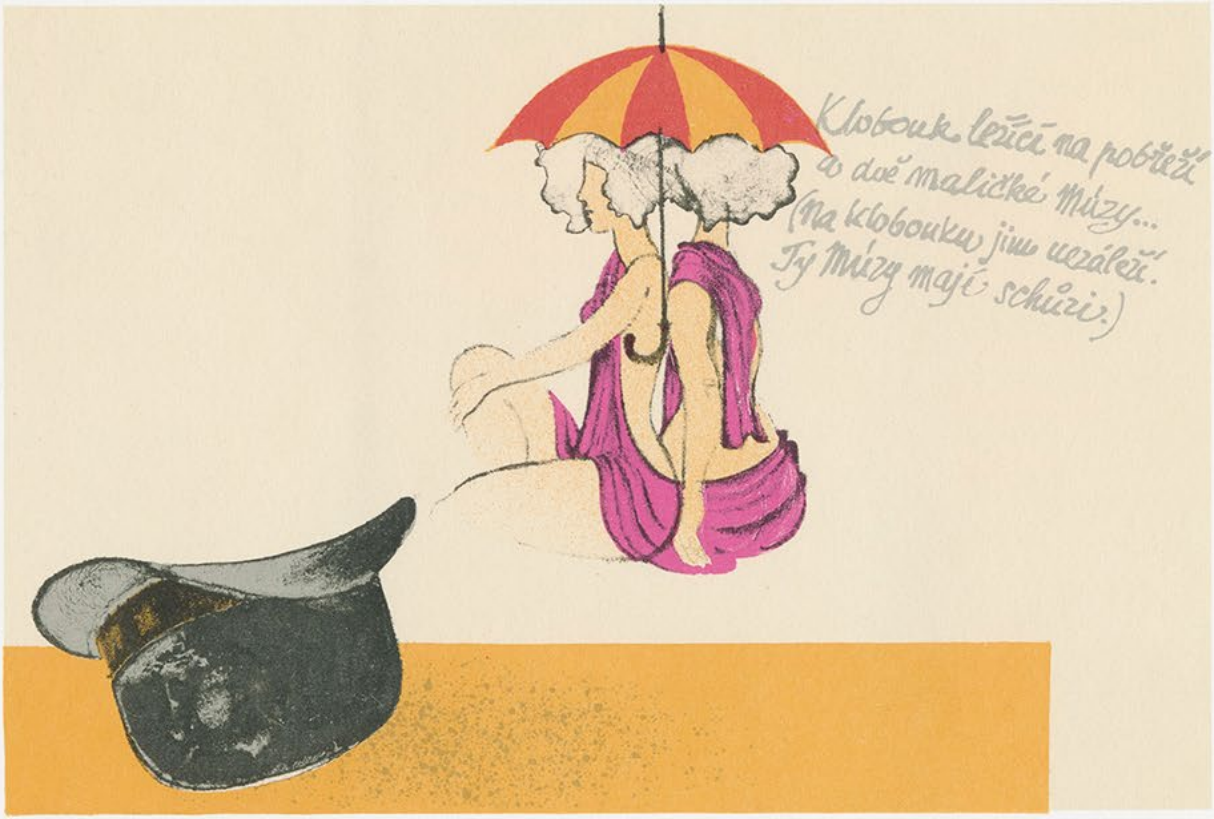
Klobouk ležící na pobřeží
a dvě maličké Múzy...
(Na klobouku jim uzálež.
Ty Múzy mají schůzi.)

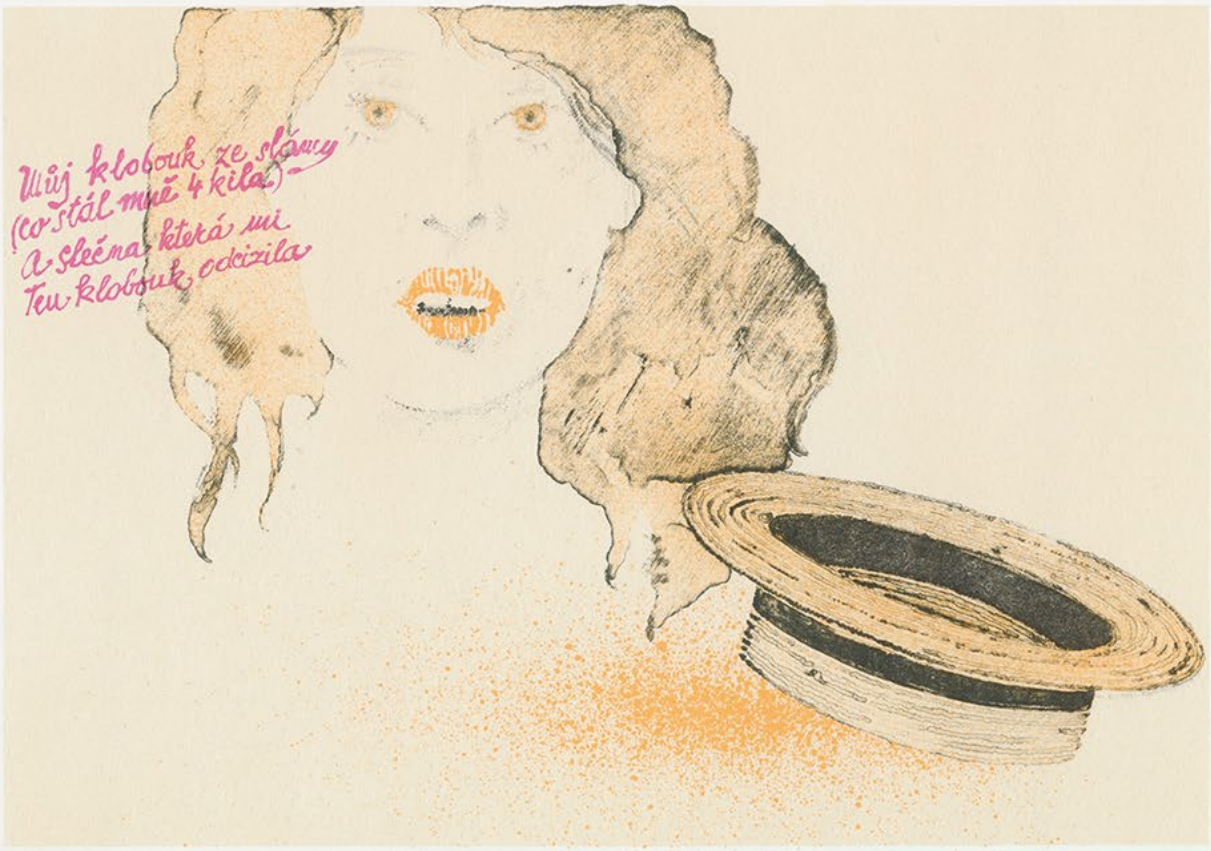
Můj klobouk ze slámy
(co stál mně 4 kila)
a Sleena, která mi
Ten klobouk odcizila

Romeo

Ačkoliv nejsem Julie
Mě Romeo navštívil ve snu
Řek že jen na mé vůli je
Zda do náruče mu klesnu

Jeho srdce je svobodné
A klidně prý Julii zahne
Pak řek že kordem probodne
Každýho kdo na mě sáhne

Na křídlech polibků jsme se vznesli
Ku hvězdám jsme letěli spolu
Tíhu té chvíle jsme neunesli
A tak jsme se zřítili dolů

Dole pak stala se hrozná věc
Já stála jsem uprostřed polí
S Bohoušem – to je ten opilec
Co kleje a mlátí mě holí – to bolí

A pokud nesedí v kriminále
Tak sedí zase v base
V arestu v lapáku a tak dále
A občas vracívá se

Romeo Romeo v dálce mi mizí
Na jeho polibky vzpomínám dodnes
Prokletý Bohouši jak jsi mi cizí
Romeo srdce mé s sebou si odnes

Ačkoliv nejsem Julie
Mě Romeo navštívil ve snu
Řek že jen na mé vůli je
Zda do náruče mu klesnu

Opilá moucha

Jednou rumu napila se
Šedá moucha domácí
Napila se opila se
Sem a tam se potácí

Točí se jí hlava muší
Žaludek se obrací
A to už ta moucha tuší
Že se asi pozvrací
Jak tušila tak se stalo
Poslyšte co dál se dálo

Na poličce sotva stojí
Když pojednou zatouží
Proletět se po pokoji
Křídla jí však neslouží

Nevadí já pěšky mohu
Chodit světem tralala
Jenže na nejbližším rohu
Zakopla o vlastní nohu
Padla a už nevstala
A tak smutně skončila
Stará moucha opilá

Až vám takhle znenadání
Něco vletí do ucha
Věřte mi to dámy páni
Že je to ta mo – ucha

Svedla muší šlapka chlapce
A místo na kanape
Ulehla na mucholapce
Od tý doby nešlape

Stará moucha pěkně bzučí
Ta mladá se bzučet učí
Pravil starej mušák mouše
Netvař se tak nevinně
Chci tě večer vidět v rouše
A to v rouše Evině

Stalo se to o půl třetí
Na palouku zeleném
Ležím si a kolem letí
Stará moucha s vemenem

Kam se poděla Valerie?

Hudební komedie z ústavu pro hyperaktivní jedince

Premiéra: 20. září 2012

Hra z prostředí smyšleného ústavu, kam rodiče odkládají hyperaktivní jedince, kteří jsou ostatním lidem na obtíž. Manželé Couvalovi sem kdysi dali svou dceru Valerii a nyní po ní pátrají, protože někam schovala vzácný prsten z rodinného dědictví.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy Jiří Suchý: Kabaret v duši.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.